



VVA berichten

Redactie-adres: Terracottastraat 83, 2284 HB Rijswijk

E-mailadres: luscuo04@planet.nl

maart 2020 nr. 128

Gegroet beste vrienden van de VVA



Zo hebben we de winter weer achter ons gelaten. Het was een kwakkelwinter met veel regen en vaak harde wind die voor veel schade en ander ongemak zorgde.

En weer geen Elfstedentocht. In 1997 werd de laatste verreden en ondertussen kunnen de ijsmeesters geleidelijk aan met pensioen. Jammer, het is toch een oernederlands gebeuren. En zo worden we dan ineens geconfronteerd met het Coronavirus dat geleidelijk aan Nederland en ook de rest van de wereld in z'n greep houdt. Vooral voor de ouderen die al kwetsbaar zijn is dit een gevaarlijke tijd. De Horeca zit ook al goeddeels op slot en evenementen die allemaal gepland waren voor dit jaar gaan grotendeels of helemaal niet door. En volgens deskundigen kan het nog wel even duren. Zelfs onderlinge contacten wordt afgeraden en handen schudden is er voorlopig ook niet meer bij. Al met al heeft dit hele gebeuren op de samenleving een grote impact.

Zo heeft het bestuur besloten dat onze voorjaarsbijeenkomst in Haarlem niet door kan gaan vanwege het Coronavirus en heeft zich net als de vele sportbonden beraden of we het later dit jaar inhalen of doorschuiven naar het volgend jaar. Het zij zo.

Verdere bestuursmededelingen

Ons lid Johan Goudeau is 7 februari overleden. In een volgend bulletin zal een in memoriam komen.

Rectificatie van notulen jaarvergadering:

Er staat dat Ron Chaulet plaats zal nemen in de kascommissie. Dit is onjuist. Het zal Jacques Grossat worden.

Hulp gevraagd

Van tijd tot tijd loopt het bestuur door de ledenlijst en zien dat deze steeds kleiner wordt. Wij vinden dat jammer en proberen daar samen iets aan te doen.

Wij hebben het volgende bedacht:

Wie van u een nieuw lid aanbrengt – die dan minimaal 1 jaar lid blijft – ontvangt voor zijn of haar inzet een boekenbon ter waarde van € 15,-.

Wat krijgen de nieuwe leden?

Het lidmaatschap van een club waar de leden elkaar allemaal kennen, 2x per jaar een uitje of gezellig samenzijn, evt. hulp bij het uitzoeken van hun stamboom en 3 à 4 x per jaar ons bulletin VVA Nieuws. Wat zou het fijn zijn om een kind of kleinkind in onze vereniging op te nemen en daarmee uw familienaam door te laten leven.

Wij zijn benieuwd! De hoogte van de contributie kan geen bezwaar zijn, wellicht ook een leut idee om cadeau te geven.

Uw redacteur

Rubriek Foto met verhaal. Door Anita Lestrade



Dit is Johannes Hendrikus Lestrade,

Geboren te Huissen 10-06-1864. Zoon van Pieter Lestrade en Petronella Poelen.
Overleden te Huissen 30-01-1890.

Dit is de oudste oom van mijn grootvader. Hij heeft een militair uniform aan, een knappe jonge man. In 1884 werd hij ingedeeld bij het Corps Pontonniers van de provincie Gelderland. Volgens het militair paspoort was hij bij aankomst in het Corps 1 meter, 7 decimeter, 8 cm en 2 millimeter lang. Gezicht: ovaal. Voorhoofd: hoog. Oogen: blauw. Neus: gewoon. Mond: klein. Kin: rond. Haar: blond. Wenkbrauwen: blond. Merkbare tekenen: geen.

In september 1885 werd hij met groot verlot gestuurd. Hij had bij het leggen van een brug een balk tegen zijn borst gekregen en was gewond geraakt. In augustus 1887 is hij weer teruggekeerd. In september werd hij afgekeurd wegens lichamelijke gebreken: "Luchtpijpen longknobbel, zucht. Ontstaan tijdens hij met groot verlot was, buiten den Dienst" Het bewijs van goed gedrag afgegeven. Zo hoefde het leger hem dus geen uitkering te betalen. Hij is nooit getrouwd en thuis blijven wonen. Zijn overlijden op vijfentwintigjarige leeftijd wordt aangegeven door zijn jongere broer Albertus Lestrade. Als beroep staat vermeldt dat hij koperslager was, net als Albertus. Hun jongere broer Pieter was de vader van mijn grootvader en ook koperslager. Daar heb ik al eens over verteld in maart 2018. Een volgende aflevering komt vader Pieter Lestrade aan bod.



In memoriam Virgenie Lammerts-Limberty

Het overlijdensbericht van Virgenie kwam hard aan. We waren al enige tijd op de hoogte dat zij ernstig ziek was, maar dit bericht kwam toch nog onverwacht. Frits had me al een tijdje geleden op de hoogte gesteld van de ernstige ziekte waaraan Virgenie ten prooi was gevallen. Kans op herstel zat er niet in. Dat was een zwaar oordeel dat toen geveld werd, maar met bewonderenswaardige moed traden zij dit noodlot tegemoet en droeg Virgenie waardig haar ziekte. Van nature kenden wij haar als een vriendelijke, belangstellende vrouw, die blijmoedig door het leven ging.

Virgenie en Frits waren een van de eerste leden van de VVA. Zij stonden als het ware aan de wieg van onze vereniging. De familie Limberty had toen ook nog rechtstreeks contact met de Franse familie in Cros-de-Montfert in Frankrijk. Virgenie toonde zich een belangstellend lid en spoorde Frits aan om toe te treden tot het bestuur. Frits gaf daar gevolg aan en werd penningmeester van het allereerste bestuur met Nico Balkenende als voorzitter, Paul Weesie als secretaris en Piet Lestrade en Max Laboyrie als leden. Frits beheerde de financiën uitstekend en werd na het overlijden van Nico Balkenende een stimulerende voorzitter.

In een interview dat ik met Frits mocht hebben in hun mooie Parapluzaak toen nog in de Passage in Den Haag vroeg ik Frits hoe hij Virgenie had leren kennen. Hij antwoordde: Op een 25-jarige Bruiloft van een tante van Virgenie. De ouders van Virgenie konden niet komen, maar hadden hun dochter afgevaardigd. Zij was daar in Groningen in de verpleging, en voor ons klopte het gezegde: *“Van een Bruiloft komt een Bruiloft !”*

Het deed Frits deugd om werk te vinden in het beroep van haar voorvaderen namelijk de verkoop van paraplu's annex diverse accessoires, hetgeen zij samen gedurende een lange reeks van jaren hebben gedaan.

Virgenie toonde zich altijd een uitstekende gastvrouw, zowel in de huiselijke omgeving als bij de VVA. Ik herinner me nog de vele goed verzorgde lunches tijdens de vergaderingen in Pijnacker, altijd met een frans accent,. Virgenie en Frits vormden altijd een gouden koppel tijdens onze mooie reizen en Virgenie toonde zich een vaardige tolk om ook de niet frans sprekende leden op de hoogte te houden.

Helaas is er nu een einde gekomen aan het leven van deze lieve en belangstellende vrouw, maar zij heeft veel betekend voor de hartelijke sfeer binnen onze vereniging. Te vroeg moesten wij afscheid van haar nemen.

Wij wensen Frits, de kinderen en kleinkinderen veel sterkte toe om dit verlies te dragen.

Wiet Josso

Beste Auvergnaten

Zoals eerder vermeld in dit bulletin gaat onze voorjaarstrip naar Haarlem helaas niet door.

Toch wil de redactie u een voorproefje geven van deze prachtige stad, een pareltje gelegen aan het Spaarne. De stad van Godfried Bomans die hier zijn prachtigste verhalen en anekdotes heeft geschreven. Tevens de stad van Laurens Janszoon Coster waarvan u een standbeeld vindt op de Grote Markt. En tevens de stad waar onze gelddrukkerij zich bevond, nl. Drukkerij Joh. Enschede. Er zijn vele leuke doorkijkjes en schitterende oude panden.

We denken tevens aan de middeleeuwen, het Beleg van Haarlem.



Haarlem een parel aan het Spaarne. Wellicht tot straks!